

اقامتگاه‌های بوم‌گردی در ایران و پتانسیل اقتصادی آن در شرایط تحریم

♦ دکتر فریال حاجی‌زاده
دندانپزشک و تاریخ‌پژوه

خارجی، گردشگری دور باطل است و باید در رگ‌های خشکیده صنعت توریسم درآمد دلاری تزریق شود، در حالی که ایرانیان به‌عنوان رتبه دوم گردشگران ترکیه در سال گذشته ۲۱۱ هزار نفر را شامل می‌شدند. شاید درصد بالایی در سفر خارج از ایران دنبال آزادی‌های متناقض با قوانین کشور باشند، ولی درصد بالایی اگر تجربه یک سفر داخلی برنامه‌ریزی شده و خاص را به بکرترین نقاط ایران داشته باشند، هرگز سرمایه‌شان را در کشوری دیگر هدر نمی‌دهند و همین سرمایه جان تازه‌ای به گردشگری داخلی خواهد داد.

در مصاحبه با ده صاحب بومگردی در نقاط مختلف ایران به‌جز یک نفر (در ایزد خواست که به علت جابه‌جایی جاده ترانزیت اصفهان به شیراز کارشان از رونق افتاده بود) همه متفق‌القول اذعان داشتند که در نه ماه تا یک سال پس از برپایی هتل، تمام هزینه بازگشته و برای چندین نفر اشتغال‌زایی انجام شده است. بسیاری از این بوم‌گردی‌ها قبل از گرفتن جواز باید آموزش ببینند و بسیاری بدون آموزش در دوردست‌ترین نقاط، حس و حال خانه و عطر و طعم نان از تنور آمده و غذاهای خانگی را بسیار فراتر از پرستاره‌ترین

در کشوری زندگی می‌کنیم که چهار فصل دارد، تاریخ دیرین و داستان عاشقانه شیرین در تاروپود آن درهم‌تنیده و فرهنگ غنی چندین هزار ساله دارد. شاید بسیاری از کشورها به اقیانوس راه داشته باشند ولی ما یک ضلع از چهار ضلع ایران‌مان در کنار دریای جادویی فارس است و تفاوت این دریا در آن است که در زمان‌های مدیدی از سال قابلیت جذب توریست، آب گرم خوشایند و مردمانی خونگرم دارد. شاید زیباترین اقامتگاه‌های بوم‌گردی در همین ضلع از کشورمان خودنمایی می‌کنند.

مسلماً قیمت زمین در روستایی نزدیک برازجان، هزینه کارگر، نزدیکی راه‌ها برای حضور صاحب اقامتگاه با تهران قابل مقایسه نیست. در واقع شما هزینه یک هتل پنج ستاره را می‌پردازید و در یک اقامتگاه بوم‌گردی که بسیار حس زیبایی به شما می‌دهد، روزی را مانند مردمان همان بوم به شب می‌رسانید. در کنار هزینه اقامت، پذیرایی از مهمان و فروش محصولات صنایع‌دستی هم بر درآمد میزبان می‌افزاید. جالب آنکه شما اگر هتل‌های قابل سکونت ایران را به هم بپیوندید، متوجه کسری اقامتگاه در بسیاری از نقاط خواهید شد.

شاید در نگاه اول به نظر برسد که تبلیغات و راه‌اندازی این واحدها دشوار باشد، ولی تبلیغ دهان‌به‌دهان و دکوراسیون مدرن با استفاده از وسایل قدیمی، جاذبه‌ای بی‌همتا برای این مکان‌ها ایجاد می‌کند. بسیاری از بزرگان کشور عقیده دارند بدون توریست

هتل‌ها به شما ارائه می‌کنند. رشد قارچ گونه اقامتگاه‌ها در سال‌های اخیر مؤید درآمد سرشار آن‌ها و انتقال سرمایه از جیبی به جیب دیگر است. اگر دولت با نظارت عمیق‌تر آن‌ها را مانند هتل‌ها درجه‌بندی کند، مردم ما از هر طبقه اجتماعی امکان سفر خواهند داشت.

یکی از توجیه‌های اقتصادی تضمین بازگشت هزینه در اقامتگاه‌های بوم‌گردی، شرایط تحریم است؛ در واقع در صنعت گردشگری چون امکان سرمایه‌گذاری خارجی وجود ندارد و هتل‌های زنجیره‌ای خارجی در کشورمان نداریم، تحریم آب گل‌آلوده‌ای برای ماهیگیری آسان از این طریق در برابر هم‌وطنان ما ایجاد کرده که البته هر گردش سرمایه داخلی، جوانه سبزی بر درخت تشنه اقتصاد کشور عزیزمان است.

متأسفانه بعد آموزش و ایجاد چارتری برای رعایت حداقل پروتکل‌های گردشگری در این

بسیاری از بزرگان کشور عقیده دارند بدون توریست خارجی، گردشگری دور باطل است و باید در رگ‌های خشکیده صنعت توریسم درآمد دلاری تزریق شود، در حالی که ایرانیان به‌عنوان رتبه دوم گردشگران ترکیه در سال گذشته ۲۱۱ هزار نفر را شامل می‌شدند.

و ... است. در واقع توازن بین عرضه و تقاضا با دست‌کاری قیمت و اعلام آن در سابیتی تخصصی، این امکان را پدید می‌آورد که کسانی که از لحاظ اقتصادی امکان سفر ندارند و درگیر زمان نیستند و تا حدی سرد و گرم سفر را با توجیه اقتصادی آن به جان می‌خرند، روزهای خالی ارزان‌تر را در جدول روزها انتخاب کنند.

برای آموزش صاحبان اقامتگاه‌ها نیاز به دوره خاصی نیست، اگر یک پیچ آموزشی در اینستاگرام راه‌اندازی شود، کتاب معرفی کند و پروتکل‌های اساسی را مطرح کند، تغییر فاحشی در رفتار و ذهنیت صاحبان مشاغل مربوط به گردشگری ایجاد خواهد شد.

گردشگری صنعتی است که در سرزمین فیروزه و زر، در دیار نفت و گاز و معادن بی‌شمار می‌تواند رتبه نخست درآمد زایی را در کشور از آن خود کند، با آرزوی آن روز. ♦♦

شاید درصد بالایی در سفر خارج از ایران دنبال آزادی‌های متناقض با قوانین کشور باشند، ولی درصد بالایی اگر تجربه یک سفر داخلی برنامه‌ریزی شده و خاص را به بکرترین نقاط ایران داشته باشند، هرگز سرمایه‌شان را در کشوری دیگر هدر نمی‌دهند و همین سرمایه‌شان تازه‌ای به گردشگری داخلی خواهد داد. در مصاحبه با ده صاحب بومگردی در نقاط مختلف ایران به‌جز یک نفر (در ایزد خواست که به علت جابه‌جایی جاده ترانزیت اصفهان به شیراز کارشان از رونق افتاده بود) همه متفق‌القول اذعان داشتند که در نه ماه تا یک سال پس از برپایی هتل، تمام هزینه بازگشته و برای چندین نفر اشتغال‌زایی انجام شده است.

مورد کاملاً مهجور مانده و گاه مسافری فقط به خاطر نبودن محل اقامت دیگری در فاصله محل مورد نظرش انتخاب این اقامتگاه‌ها را انجام می‌دهد و این باور غلط در میزبان شکل می‌گیرد که چون برای بیشتر روزهای ماه مسافر دارد از هر نظر بی‌نظیر است؛ برای مثال بسیاری از سالمندان در سفر هر چند سنتی نیاز به تخت و سرویس فرنگی دارند و می‌توان بدون دست‌کاری دکور کف‌خواب، برای مجموعه یک تخت تاشو و یک صندلی پلاستیکی تبدیل سرویس تهیه کرد تا میهمان علاوه بر لذت از محیط سنتی از رفاه نسبی هم برخوردار باشد. نیاز به چنین خدماتی را به‌آسانی می‌توان از طریق پرسش‌نامه‌ای قبل از رزرو ثبت کرد. دومین قسمت مهم که هرگز به آن توجه نمی‌شود، تغییر قیمت‌ها با توجه به فصل، زمان امتحانات مدارس و دانشگاه‌ها